

Rapsòdia en La menor

Sincers pensaments, observacions i apunts d'algú que estima i viu la música, la cultura i l'actualitat. Pots seguir-me en els 140 caràcters a [@La_Pujolassos](#)

[Archive](#) [Pregunta'm!](#) [Col·labora](#)

Search

Search

[Marzo 21st, 2019 at 4:06PM](#)

El llistó tan alt com els més petits

Dissabte passat a les 5 o'clock em dirigia amb filla i marit cap al Palau de la Música per atendre al concert per a nadons "Twinkle twinkle baby star" que 5 músics/actors ens oferiren a la sala petita de l'edifici modernista.

Sincerament, amb aquest títol no sabia exactament quin tipus de concert ens trobaríem, si es tractava d'un atrapa-guiris o responia a un contingut anglosaxó. Afortunadament per a tots, aquest twinke twinkle fa referència al tema final que tanca el concert i alhora ens avança que al llarg dels 50 minuts sentirem cançons populars d'arrel anglosaxona i ja us ho avanço jo, també populars catalanes. Entenc que el Palau respon així a una demanda també internacional a què ja ens té acostumats en la resta de les seves programacions.

Baixem les escales, ens situem a les butaques i quan hi som tots, els petits músics que estaven en un raconet mal il·luminat de l'escenari, se'ns apropen per fer-nos saber quatre instruccions abans de començar, això sí, tot cantant a capella i amb molt bon sentit de l'humor! (Val, gràcies de nou per trencar aquell moment

sempre delicat de vergonya aliena). A saber, que ens trobem en un concert, que deixem que els nadons s'expressin, que tinguem l'escolta activa i que els adults no molestem massa.

Proseguim a asseure'ns a terra al voltant del que farà d'escenari, d'aquella manera entre incòmoda i patètica que tenim els occidentals de seure amb les cames creuades (sembla que els que tenim criatures ens hi hem d'anar acostumant) i arrenca en concert amb tan bon gust i bon savoir faire que de seguida oblidem això d'estar a terra. Quin gran encert això d'adaptar i reharmonitzar cançons populars que tots coneixem per fer-les arribar d'una manera ben diferent a la canalla! Bona feina, per cert, d'en Marc Timón en les adaptacions. Així, sentíem portats al rap temes anglosaxons, al mode menor (i tètric) el Dalt del cotxe hi ha una nina, així com àmplies harmonies en general a cadascuna de les conegudes melodies. Músics tot-terrenys, capaços de tocar, ballar, connectar amb els petits, gran expressió corporal i per damunt de tot boníssimes veus! Afegir també que un equipament com el Palau permetia fer jocs de llums per recrear encara millor l'estat d'ànim o clima de cada cançó, una il·luminació que va acompanyar subtilment i amb encert aquest bon clima.

Com a intèrpret us puc dir que no tots els músics s'atrevirien a posar-se davant del públic exercint tants papers diferents i amb tanta dessimboltura, així que en sonar les últimes notes del Twinkle twinkle es van endur un merescudíssim aplaudiment dels petits però sobretot dels pares, que gratament penso que vam gaudir una vegada més d'un excel·lent concert per a nadons (i acompanyants). En definitiva, el llistó segueix alt!

[#concertnadons#enfamília#concertsenfamília#lifemusic#culturaenfamília#palaudelamúsica#twinkletwinkle](#)

Short URL for this post: <https://tumblr.co/ZqUcpv2g-yW-Q>

We were unable to load Disqus. If you are a moderator please see our [troubleshooting guide](#).

[Comments](#)

[blog comments powered by Disqus](#)

Brutal Simplicity theme by [Kevin Burg](#)